

Munkebo Kulturhus Musikgruppen Oasen

16. NOVEMBER 2013

Det gik helt i (skidt)fisk ...

Af Ove Eriksen

Et gammelt ord siger, at der ikke er noget, der er så skidt, at det ikke er godt for noget andet. Og med det in mente må man sige, at ganske vist var der skidtfiskere på banen i Kulturhuset i lørdags, men de var godt nok gode.

Eftermiddagens koncert havde således både noget godt til øregangen og til lattermusklerne. Der blev leveret såvel ramsaltede sømandssange som mere følsomme sager a la "Skibet skal sejle i nat". Fællesnævneren for repertoireet var: udkikken skal kunne se vand, og der må gerne være skumsprøjt.

Gruppens forgrundsfigurer er to tidligere kolleger fra Munkebo skolevæsen, Eigil Rasmussen (vokal) og Erik Sørensen (bas). Eigil er den, der med små finurlige kommentarer undervejs binder koncerten sammen på festligste vis. Erik bidrager også med vokal, men derudover er hans fornemste opgave at styre de øvrige musikere: Jan Poulsen (guitar), Kurt Rasmussen (keyboard) og Ole Toftegaard (trommer). Det lykkedes til fulde – det er et meget sammenspillet orkester med en fed lyd.

Ideen til at tage ud og træde op med sømandssange opstod for nogle år siden, efter en kabaret i Kerteminde, der havde titlen "Hvad jeg kunne tie stille med ...". Første halvdel af showet er sangene fra den forestilling, mens anden halvdel er nye numre, som gruppen har bearbejdet.

Og bearbejdet er netop ordet. For bedst som man troede, at nu var der fællessang til "Min Amanda" og "Hos mor derhjemme i Kerteminde", gik det op for én, at rytmen – og i nogen tilfælde også teksten – havde været en tur i blenderen, så rocken rullede i stuen. Meget forfriskende at få kendt materiale serveret på en ny måde.

Der var også hentet nyt materiale ind, bl.a. "Fisker fra Hvide Sande", som leveres af den lokale gruppe Dedardur. I Skidtfiskernes udgave havde den fået et ordentligt skud med harpunen, og Kurts vokal gjorde den til et af koncertens højdepunkter.

Eigil fremmanede undervejs billedet af Hans W. Petersen i filmen "Flådens friske fyre", hvor han synger om et åleeventyr i sangen "Havkat" (Halli-hiv, Halli-høj, Halli-havkat). Der var også en hilsen til en af tidens mest omtalte personer, da den gamle Osvold Helmuth-verse "Tjin-Tjin Juanita" (også kendt som "Landgangsvalsen") gled over scenen:

"Det er tilladt at danse, men for god ordens skyld skal jeg lige oplyse, at det ikke er muligt at stemme på Allan Simonsen."

Lidt lokal valgstemning blev der også plads til, da Eigil og Erik forsøgte at få publikum med på en hjemmelavet fællessang på melodien "Itsi-bitsi-teeni-weeni", hvor hhv. blå blok, rød blok og sofavælgerne skulle bidrage på forskellige tidspunkter.

Ellers fik vi i spredt orden – og varierende indpakning – stiftet bekendtskab med "Susanne, Birgitte og Hanne", vi var ved "Mandalay" på tur mellem "Halifax og Spanien" og "Fra Esbjerg til Fanø". Kort sagt: vi kom hele kompasset rundt.

Og "Så længe skuden kan gå" er alting godt, men alt får jo en ende "Og en sailor går i land". Sidste programpunkt var Gavin Sutherlands klassiker "Sailing", der som bekendt er udødeliggjort af Rod Stewart. Efter den sejlads opfordrede orkestret – ganske diskret – publikum til at ønske et ekstranummer. Det ønske blev fulgt, og eftermiddagen sluttede med højt skum til Johnny Madsens gyngende "Færgemanden".

Tusind tak til Skidtfisker og Musikgruppen Oasen for et supergodt arrangement.